

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zapisega župana ljubljanskega.

V zmislu občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano bil je danes v zbranem občinskem svetu po presvetlem cesarju potrjeni župan ljubljanski gospod Ivan Hribar pred dvornim svetnikom gospodom Schemerlom, kot zastopnikom političnega deželnega načelnika slovesno zaprisežen.

Slovesnemu činu primerno je bila mestna dvorana, kjer se je vršila zaprisega, kakor tudi stopnišče mestne hiše s preprogami in krasnimi cveticami in eksotičnimi rastlinami ozaljšana; gasilno društvo ljubljansko v praznični uniformi napravilo je špalir od glavnega uroda do dvorane. Na odličnem mestu v dvorani bil je postavljen z zelenjem in cvetkami obdan kip Njega Veličanstva presvetlega cesarja. Pred kipom bil je nameščen historičen stol iz svilenega brokata, bogato pozlačen in umetno vezen, katerega je povodom prisega zvestobe dne 4. oktobra 1814. leta prebivalcem ljubljanskim v spomin poklonil dvorni komisar grof Saurau. Na mizi sredi dvorane bil je na baržunasti blazini znak županov, starodavna srebrna palica iz leta 1500 z mestnim grbom in za najvišjega mestnega dostojanstvenika pomenljivim napisom „Salve Sancta Justitia“. Drugi dve mizi bili sta rezervirani za zastopnika vlade in njegovega tajnika.

Že nekoliko pred 11. uro zbrali so se v dvorani občinski svetniki in magistratni uradniki, vsi v slavnostni obleki, nadalje gg. mestni župniki, oba šolska nadzornika, vodje mestnih šol, deputacija gasilnega društva, mestne hranilnice, oskrbniki mestnih ubogih itd. Ob 11. uri vstopil je župan Hribar in kmalu za njim dvorni svetnik Schemerl s prezidijalnim tajnikom baronom Rechbachom. Gospod dvorni svetnik Schemerl naznanil je občinskemu svetu v slovenskem in nemškem jeziku, da je Njega Veličanstvo presvetli cesar z najvišjim sklepom z dne 26. maja letos blagoizvolil potrditi izvolitev gospoda Ivana Hribarja županom deželnega stolnega mesta Ljubljane. Pozdravlja joč v imenu vlade novega župana omenil je gospod dvorni svetnik, da bode treba še mnogo naporenega in vztrajnega delovanja mestne uprave, da se ublažijo in odvrnejo posledice silne potresne katastrofe, ki je lansko leto zadela

mesto ljubljansko. Poset presvetlega cesarja, ki je sam prišel v Ljubljano, da se prepriča o obsegu nesreče, ter pomožna akcija, ki se je v velikem štilu takoj začela, vlahkotila je mestu težavno nalogo prepoveda deželne stolnice, vendar čaka mestni zastopnik še premnogo dela. Govornik izreka prepričanje, da bode novi župan s pomočjo občinskega sveta storil vse, da Ljubljana vscevete na novo ter v imenu vlade izjavi, da bode le-ta vselej rada podpirala delovanje mestnega zastopa. Vlada pa tudi pričakuje, da bode mestni župan vestno izpolnjeval vse dolžnosti, katere mu nalaga preneseni delokrog ter jemlje na znanje izjavo županovo povodom izvolitve njegove, da bode vselej čuval tudi pravice nemške manjšine v tem stolnem mestu. Konečno pozval je gospod dvorni svetnik župana Hribarja, naj priseže, da bode zvest in pokoren cesarju, da bode ravnal po ustavi, izpolnjeval zakone in vestno izvrševal uradne svoje dolžnosti. Ko je potem tajnik baron Rechbach prečital dotično listino, prisegel je župan Hribar ter potem svojeručno podpisal listino. Potem spregovoril je župan Hribar nekako tako le:

Preblagorodni gospod dvorni svetnik!

Pred vsem Vas prosim, da blagovolite Njegovemu Velečanstvu našemu prečobrotljivemu cesarju sporočiti mojo najudanejšo zahvalo na milosti, katero mi je s potrditvijo moje izvolitve izkazati blagovolil.

Prevzemajoč odgovorni urad župana ljubljanskega, prinašam pred vsem s sabo ljubezen do mesta in njegovega prebivalstva. Pravijo sicer, da ljubezen dela čudesa; toda jaz se na to ne zanašam. Prepričan sem marveč, da bode treba poleg ljubezni in hrepenenja po napredku tudi požrtvovalnega delovanja in vztrajnosti. Pripravljen sem k temu. Vem pa tudi, da so moje moči preslabe, moje vednosti in izkušnje prepričile, da bi mogel v vsakem oziru zadostiti težavi nalogi, ki me čaka. Zato pa pričakujem, da bodem v besedi in dejanji našel podporo ne le pri častitih gospodih tovariših v občinskem svetu, temveč pred vsem tudi pri c. kr. deželni vladi.

Častita gospoda!

Predniki naši odbrali so za selišče, kateremu so dali ime Ljubljana, kraj, ki se odlikuje po na-

ravnih krasotah in kateri obdaja prelepa bližnja in dalnja okolica. Iz tega malega, a že takrat, ljubega jim selišča, razvilo se je v teku stoletij prijazno mesto, kateremu je narodna govornica nadela ljubko ime bele Ljubljane.

A ne samo po krasni svoji legi odlikuje se naša deželna prvostolnica: tudi srečna in ugodna je ta lega. Ne daleč od morja, po katerem se odpirajo vrata v vesoljni svet; sredi dežele, ki izobiluje prirodnih zakladov, sredi naroda, ki se odlikuje po svoji nadarjenosti, pridnosti in vztrajnosti: postaja Ljubljana od dne do dne važnejše mesto. Veljava njena pa bode rastla ne po dneih, temveč po urah, ako se vsi v to poklicani faktorji zavedo, kaj so ji v interesu celokupnosti dolžni.

Pred vsem imam tu v mislih visoko vlado. Vsej se ne dá tajiti, da Ljubljana doslej ni nahajala pri njej one dobrohotnosti, katero je zasluževala in da se je ravnalo ž njo, ko z neko pástrko mej deželnimi stolnimi mesti. Pričakovati hočem, da so ti časi minoli in da bode poslej naša deželna prvostolnica v cesarski vladi nahajala vedno krepko zaščitnico svojih pravic, poleg tega pa tudi vneto pospeševaljico svojega razvoja in gmotnega blagostanja.

Preblagorodni gospod dvorni svetnik blagovolili ste omeniti, kako imenitne so naloge, ki čakajo novega župana in občinski svet. Govoril bodem o njih še kasneje. Ako pa se že tu ozrem na cenjene Vaše besede, storim to zato, da z vsem naglasom zatrdim, da se teh nalog jaz in tovariši moji v občinskem svetu v polni meri zavedamo in da si bodemo tudi prizadevali ugodno rešiti jih. Pričakujem pa tudi, da bode moje in občinskega sveta prizadevanje za prenovljenje in presnovljenje Ljubljane, za položitev temelja nje srečnejši bodočnosti, nahajalo podpore pri visoki c. kr. deželni vladi in da bode le-ta pri osredni vladi s polnim prepričanjem zagovarjala vse naše zadevne korake.

Da se tega smemo nadejati, sledi že od tod, ker je preblagorodni gospod chef deželne vlade takoj po grozni vlaški katastrofi, pod katere utisom smo več ali manje še vsi, s pravo očetovsko ljubeznijo zavzel se pri osrednji vladi za izdatno državno pomoč in ker je zopet let s z uplívno svojo besedo pripo-

Listek.

**Županu
Ivanu Hribarju**
v dan 9. junija 1896.

Kak' srce Tvoje vedno je goreče
Za čast in prid in blagoslov Ljubljane!
Fr. Prešern.

Prisega dana . . . delo diči naj priznanje,

In vsega si priznanja vreden Ti.

Ljubljana klanja se Ti danes bela,

Ko Te župana svojega časti . . .

Z Ljubljano Te proslavlja Kranjska cela.

Gospodoval prestolnici rod tuj je naši,
Domačih čuti bilo ni glasov . . .

Kar domovini v blagor in spasenje

Vstal roj razvnetih naših je sinov,

Ki domu je posvetil kri, življenje.

Med prvimi bil Ti si . . . in Ljubljana davna

Kakor iz sanj je mučnih vstajala . . .

Sinov ljubeča ni spoznala mati,

A Tebe nada je navdajala,

Da dnovi zasino jej skoro zlati.

In šel na delo sveto si . . . posvetil glavo

V prid materi si dragi in roké . . .

Ni krik nasprotnikov Te plašil besnih,

Dejalo je ponosno Ti srce,

Da vstrajati je treba v časih resnih.

In vstrajal si pri častnem domovinskem delu,

Zrl truda svojega si bujni plod,

Ljubljane si razvoj mogočni gledal

In gledal nov, za dom navdušen rod,

Ki svojega se prava je zavedal.

V povestnici se slóvi zlatimi zapisan

Nezdružno z mestom našim si spojen . . .

„Saj toliko, kot Ti si delal, storil,

Ni storil izmed naših mož noben“

Čas bo od róda do rodú govoril.

In kot doslej v povzdigo in prospéh Ljubljane

Deluj odslej nabroj še let zanjó!

A danes širna naša očetnjava

Iz duše kliče globočin srčno:

Živi naj Ivan Hribar! Njemu slava!

Pravica mladosti.

(Spisal Her. Sudermann, posl. Fil. Jelenčič.)

(Dalje.)

Klic električnega zvonca zabrni in pokliče črno oblečenega služabnika, ki je njegovo posetnico vzel in izginil ž njo.

Gospod pl. Njelsberg stopi pred jedno zrcal, katera so pokrivala stene predsobe, in si zasuka brke na višek.

„Kakor se mi zdi, moja vzgoja je dokončana,“ momlja, „prvič čutim, da mi ne tolče srce, predno predenj stopim.“

„Ekscelencija prosijo.“

V hipu je stal v visokem, mračnem salonu s kakor kava rujavimi nenjatimi tapetami, kjer se je zrak sinjil od dima smodčic.

Visoka, sila sloka postava se dvigne ravno kakor sveča od pisalne mize, kjer je sedela; videlo se je, kakor bi bilo pol stoletja, o katerem so lasje in gube pravile, brez sledu prebiumelo prek nje prožnih udov. — A ti redki, nekoliko osiveli lasje so bili skrbno počesani in nad čelom koketno zaviti v krivčke, in iz ozkega, suhega stogubatega obraza je sijalo dvoje očij tako jasno, zasmehljivo in prene-

mogel, da je ravno te dni zbornica poslancev rešiti zamogla vladno predlogo, ki se tiče nove pomoči mestu in njega prebivalstvu.

S tem je sedaj pač zaključena akcija za neposredna povračila potresnih škod; nastati pa mora druga, ki bode s primernimi napravami posredno odvrčala nasledke potresa. Ta druga akcija je mnogo imenitnejša, ker bode po svojih učinkih trajnejša. Preverjen sem namreč, da je lanski potres, ki je prinesel toliko strahu in groze v naše mesto, imel tudi svojo dobro stran. Ono usodno noč ni probudil ljubljancov le iz krepčilnega telesnega spanja; temveč — tako upam — zbudil jih je tudi iz onega nevarnega duševnega mrtvila, ki onemogočuje vsako podjetnost. In ako se začne sedaj, kar iz vsega srca želim, v trgovskem in obrtnem oziru v Ljubljani novo življenje in gibanje, tedaj bodi visoka c. kr. deželna vlada temu gibanju pokroviteljica in pospeševaljica.

Gospoda moja!

Mestne uprave za bodoča leta čakajo važne naloge, ki so vse neizogibne in katerih se nameravam jaz s požrtvovalnim sodelovanjem občinskega sveta lotiti takoj in z vso energijo. Pred vsem omenjam izdatne regulacije mesta, katera je po potresu nujna postala.

Z regulacijo v tesni zvezi je kanalizacija mesta. Zato bode moja skrb, da dotični — več let že obstoječi — odsek svoja posvetovanja pospeši in to tem bolj, ker vem, da bode Ljubljana po provedeni regulaciji in primerni preuredbi kanalizacije postala jedno najzdravejših mest naše države.

Z regulacijo v zvezi so pa tudi ona dela, katera bi se, če se osuši barje, imela izvršiti v našem mestu. Mislim namreč nova obrežja ob obeh straneh Ljubljanice. Zato bodem, kolikor mi bo le v novem uradu mogoče, prizadeval si, da se to vprašanje, ki je poleg tega važno v gospodarskem oziru za naše na barji živeče someščane, kar najprej mogoče privede do ugodne rešitve.

V zdravstvenem in prometnem oziru je želeti, da se v Ljubljani postavi vsaj jedna pokrita tržnica; zato bodem občinskemu svetu v kratkem predložil konkretne nasvete v tem oziru.

Pogodba glede upeljave električne osvetljave je že podpisana in bodoče leto že bodo Ljubljani žarnice in obločnice po njenih ulicah utiskale pečat modernega mesta. Poleg lepše in v zdravstvenem oziru ugodnejše, dobi mesto naše s tem tudi cenejšo luč; električna moč, ki se bode v motorjih za nezastatno odškodnino oddajala, pa bode velike koristi za male obrtnike.

Skrbeti bode nadalje za sezidavo posebnega poslopja za obrtne strokovne šole in za razširjavo tega učnega zavoda tako, da bode obsegal vse stroke obrti. Isto tako za ustanovitev višje deklishe šole in za stanovanje isti. Dobro vedoč, kako velikega pomena sta oba ta dva učna zavoda za Ljubljano, bode moja skrb pospeševati ju kolikor le mogoče.

Glede na množiči se promet potreba bode polagoma odpraviti sedanje lesene mostove v mestu ter jih nadomestiti z drugimi solidne konstrukcije. Jeden teh mostov, upam, da bode še letos mogoče dovršiti; dalje pa v tem oziru nameravam v bodo-

čem letu staviti občinskemu svetu primerne nasvete. — Tudi bode z ozirom na množiči se število prebivalstva in pa na večjo razleglost mesta, katera nastane vsled širje projektovanih ulic, skrbeti za ceno občila in jaz bodem tudi tej zadevi obračal vso svojo pozornost.

Za vse to in za nekatere druge naprave, o katerih tukaj posebej govoriti bi bilo prezamudno, treba bode pred vsem denarja, veliko denarja; upam pa, da nam bode z dobro preudarjenimi in srečno uravnanimi finančnimi načrti mogoče vsa ta vprašanja rešiti tako, da ne obremené preizdatno mesto, katero se bode seveda za neke žrtve moralo odločiti.

S politiko se meni in občinskemu svetu, katerega čakajo tako važne gospodarske in upravne zadeve, ne bode pečati; odtegnjena je po večjem delokrogu občinskih zastopov. Vender pa moram o tej slovesni priliki izjaviti, da nikdar ne bodem pustil iz nemar, da je Ljubljana po ogromni večini svojega prebivalstva slovensko mesto in da mi je zato kot vrhovnemu nje upravitelju sveta dolžnost ozirati se na to okolnost. Do te izjave obvezan sem tem bolj, ker nam zgodovina tega — kakor nam ime jasno razodeva — po slovenskih naših pradedih ustanovljenega mesta priča, da se je po skupnem prizadevanji posvetne in duhovske oblasti skušalo zagrniti slovensko njega lice. Ta nakana se, hvala za to žilavosti slovenskega stanovništva, ni posrečila.

Ich will aber auch hoffen, dass ähnliche Versuche nie mehr unternommen werden. Gerne erkenne ich an, da sich die nationale Minderheit der Bevölkerung das Recht der vollen relativen Gleichstellung in unserer schönen Landeshauptstadt erworben hat und ich werde der erste sein, der sich einer Schmäherung dieses Rechtes, wenn sie — und sei es von wem immer — versucht werden sollte, widersetzen wird. Ich erwarte aber auch mit voller Zuversicht, dass seitens der nationalen Minderheit der Bevölkerung die erbgesessenen Rechte der autochthonen Mehrheit derselben stets und im vollen Masse respektiert werden, dass daher ein Eingriff in dieselben nicht geschehen wird. Ist dies nun einmal der Fall, dann wird die gesammte Bevölkerung Laibachs, dem erhabenen Wahlsprüche unseres ritterlichen Monarchen folgend, viribus unitis an der Arbeit für ein schöneres, größeres und glücklicheres Laibach zu finden sein. Möge es die Gunst der Verhältnisse erlauben, dass dieses einträchtige Wirken während meiner Amtstätigkeit zu Stande käme!

Dovolite mi, častiti gospodje tovariši, da še posebej k Vam izpregovorim nekoliko besedij. Skoro soglasno izkazali ste mi svoje zaupanje. Hvala Vam na tem. A kakor me to po jedni strani veseli, ker vidim, da priznavate moje dosedanje delovanje; navdaja me po drugi strani s črno skrbjo. Prijateljsko razmerje, ki vlada med nami, utegnili bi usodno postati za mestno upravo. Prijateljstvo rado spregledava slabosti in odpušča napake. In kdo nima obojih? Lahko bi se torej zgodilo, da bi mi jedno ali drugo slabost, jedno ali drugo napako zaradi

prijateljstva spregledati in odpustiti hoteli, da bi to bilo na škodo mestu. Zato Vas pa prosim: Ne imejte obsirov do mene in ne potrpljenja s menoj! Celota zaradi atoma ne sme nikdar škode trpeti. Ako torej pridete do spoznanja, da ste se v meni motili ali da moje delovanje kakorkoli škoduje mestu, povejte mi to naravnost in brez vsakega obzira in jaz bodem omi trenotek, ko izprevidim, da ne uživam več Vašega zaupanja, naklonjeni mi častni urad izročil v Vaše roke nazaj. Blagor Ljubljane nad vse! — to bodi geslo nam vsem.

Blagor pa Ljubljani, gospoda moja, pred vsem, da jo je sreča pripeljala v varno zavetje mogočne naše države, s katero sedaj že preko šest sto let deli vesele in žalostne trenutke. Ponosno morem reči, da je naša deželna prvostolnica vedela vedno ceniti ta svoj položaj, zato nam pa zgodovina spriduče o plemenitih činah požrtvovalnega domoljubja, s katerim se je vedno odlikovalo državi in prejasni dinastiji iz srca udano ljubljansko prebivalstvo. In, gospoda moja, vem, da govorim iz srca tega prebivalstva, ako Vas prosim, da se z mano vred spomnite v tem trenutku onega prejasnega tolažnika, ki je takoj po usodepolni lanski katastrofi prihitel mej nas in izrekel za nas vse tako tolažljive besede: Ljubljani se mora pomagati. Pozivljem Vas torej, da se z mano vred združite v klic: Našemu dobrotljivemu in viteškemu vladarju, Njegovemu Velečastvu cesarju Franu Josipu: slava! slava! slava! — Vsi navzočniki zaklicali so navdušeno trikrat „živio“ in „slava“!

S tem govorom, ki je napravil velik utis, bil je oficijelni del slavnosti končan in po kratkem pogovoru z mestnim županom odšel je gospod dvorni svetnik s svojim tajnikom iz dvorane. Novi župan gospod Hribar vzprejel je potem čestitke občinskih svetnikov, magistratnih uradnikov in drugih zastopnikov. Gospodu magistratnemu svetniku Vončini, ki je v imenu uradnikov pozdravil novega župana, odgovoril je gosp. Hribar, da pride kot prijatelj mej mestne uradnike, ker je prepričan, da le ti vestno vrše težavno svojo nalogo.

Deputaciji gasilnega društva odgovoril je gospod župan, da ve ceniti zasluge tega prekoristnega društva za mesto ljubljansko in da bode z vsemi močmi rad pospeševal razvoj tega društva. Gospod župan zahvalil se je nadalje gospodom mestnim župnikom, šolskima nadzornikom, šolskim vodjo in ostalim deputacijam.

Z iskreno željo, da bi se novemu županu posrečilo, izvesti pri ti slovesni priliki objavljeni program, zapustili so navzočniki mestno dvorano.

V Ljubljani, 9. junija.

Državni zbor. Poljski list „Czas“, ki ima zveze z vladnimi krogi, je jako zadovoljen z delovanjem državnega zbora v poslednjem zasedanju. Vlada je vse dosegla, kar je zahtevala za državo od državnega zbora. Več pa po mnenju tega poljskega lista treba ni. Državni stroj naj bode le stroj za dovoljenje novih davkov, če pa kaj stori za prebivalstvo, to je pa menda le postranska stvar. Poljski konservativni list potem pripoveduje, da vlada nima nobenega povoda, da bi razpuščala sedanji državni

teno, kakor bi se razvaline v teh potezah prebujale k novemu, cvetočemu življenju.

„Pozdravljam vas, cher oncle.“

Roke obeh mož so počivale druga v drugi, in njih pogleda sta se srečala z mežikajočim, negotovim smehljajem, — kakor dva avgura, ki se pomembno izpogledata.

„Prosim, sedi — ali kadiš jako ali malo?“

„Jako, ljubi stric, ako ti je všeč.“

„Apropos — ti se vender odrekaš kakor jaz običajnemu ganljivemu svidenju?“

„S krvavečim srcem, dragi stric; a prosim ognja“. Stara ekscelencija je premerila svojega nečaka z nasmehom tajne zadovoljnosti. „Tu, mladič. In kako dolgo je že od tega, kar se nisva več videla?“

„Pet let ljubi stric.“

„Kdaj si dobil mojo brzojavko?“

„Včeraj zvečer, dve uri pred prihodom v Berlin. Noč sem porabil za spanje, kajti bil sem trikrat štiriindvajset ur na potu — vrh tega sem se meral predstaviti vnanjemu uradu — potem sem hitel na kolodvor, da se izročim vaši službi. — Ako sem prišel prepozno, kaznite me.“

„Jaz ne kaznujem nikoli, kakor sam veš.“

Oba se nasmehneta. Ponižna udanost na jedni in

ugledna strogost na drugi strani je bila le gluma, objestna parodija nekdanjega občevarja, kar je obema napravljalo na tihem veliko veselje.

„Sicer ti rečem,“ nadaljuje ekscelencija in si potegno nežno, ozko desnico, katera je bila bela kakor roka deklice, na lahko prek ušesa, „da se mi vidiš prav čvrst in zdrav, skoro preveč za moje svrhe.“

„Stambul skrbi za svoje ljudi, ljubi stric in kake namene imate v mislih?“ —

„O tem kasneje ljubček. — Pred vsem bodi tako dober in mi odgovori na to ali ono.“

„Prosim.“

„Ad 1. tvoji dolgov?“

„V kateri veljavi, ljubi, stric, — pijastri, franki ali marke?“

„Meni so najljubše zadnje.“

„64.400 mark.“

„Ali odločno zahtevaš, da ti očitam?“

„Očitanja zame nimajo dosti vrednosti, ljubi stric.“

„A to, da jih plačam, to ima vrednost?“

„Bi-li bilo neuljudno, ko bi rekel: ne?“

„Kdo jih naj torej poplača?“

Leon pomiga z rameni.

„Torej?“

„S ponosom čutim, da sem odrasel vaši vzgoji, ljubi stric. Meni je bratski nasmeh, s katerim sva se danes srečala, dražji nego izplačani dolгови.“

„Ti se torej bojiš, da bi prišel vnovič v dušno odvisnost?“

„Da odgovorim odkrito, — da.“

„Torej dobro, — in ako ti ponudi tovariš to ljubeznivo uslugo?“

„C'est autre chose. — Srčna hvala ljubi stric.“

„To je torej končano. — Daj mi o priliki list, da ga podpišem. — In zdaj ad 2.: ženske?“

Leon se nasloni nazaj in puhne debel oblak pred se.

„Molčiš?“

„Čemu bi govorila o ti malenkosti? Upam, da sem delal čast svojem učitelju, ljubi stric.“

„Ti ljubiš torej vse po vrsti?“

„To je čisto naravno. Ljubiti in se od ljubezni motiti ne dati, to je moje geslo kakor vaše.“

„Vrlo, vrlo! To bi bile torej ženske, — a žena?“

„Katera pač?“

„Katero si si izbral za soprogo, da te ne bi motila.“ (Dalje prih.)

zbor, o katerem ve, da jej vse dovoli, kar želi. Kakšna bode nova zbornica, tega pa ne more vedeti. Čakala bode torej vlada, da selanji zbornici poteče njena doba. Potem pripoveduje ta list, da se vlada tudi v novi zbornici misli držati dosežanje svoje politike, naj bodo že razmere take ali take. Danajsko občinsko vprašanje ne bode imelo nobene uplive na vlado, kajti stvar je le krajevne važnosti in dr. Lueger ostane le krajevna velikost.

Delegaciji. Vojni odsek ogerske delegacije je v soboto imel sejo. Delegat Münich je vprašal vojnega ministra, če že misli osnovati tretjo vojaško akademijo z madjarskim učnim jezikom. To je namreč že stara želja Madjarov, ki se slednje leto ponavlja v delegaciji. Vojni minister je odgovoril, da se razmere sedaj glede osnove te šole niso nič premenile. Sedaj že zadoščata popolnoma obstoječi akademiji in ni treba osnovati še nove. Ko bi se pa potreba pokazala, bode vojna uprava sama predlagala, da se tretja akademija osnuje. Na predlog Münichov se je potem sklenilo, naj vojna uprava predloži posebno predlogo delegacijama, kadar se pokaže potreba za tretjo akademijo. — Madjari mislijo vojnega ministra interpelovati, zakaj se v velikem številu predstavljajo madjarski častniki iz skupne vojske k honvedom. S tem se slabi madjarski življenjski v skupni vojni. Madjari bi menda radi tudi s skupno vojno zapovedovali. Sploh se ogerska delegacija za vse stvari bolj zanima kakor avstrijska. Večina avstrijskih delegatov misli, da delegacija nima drugega namena, kakor dovoliti zahtevane milijone. Madjari pa slednje leto pokažejo, da ima delegacija zares tudi kaj govoriti. Posledica takega različnega postopanja je, da ima ogerska državna polovica velik upliv na skupne državne stvari, avstrijska pa nobenega.

Učenje veronauka po židovskem učitelju. Poslanec Chotkowski je v državnem zboru nedavno pripovedoval, da v Krakovu večkrat židovski učitelj uči katoliške učence veronauka. Pokazalo se je pa, da stvar ni povse tako, kot jo je omenjeni poslanec naslikal. Na neki šoli v Krakovu imajo jako malomarnega kateheta, ki mnogokrat ne pride v šolo. Mi ne vemo, ali ga zadržuje politika, ali kaj drugega. Če kateheta v šolo ni, in je veronauk med drugimi urami, so katoliški otroci običajno ostali v sobi, kjer je židovski učitelj učil veronauk, to pa le zaradi tega, da niso bili povse brez nadzorstva. Umetno to vendar ni bilo, kajti katoliškim otrokom, ki so slišali, kako uči veronauk židovski učitelj židovske otroke, so se morali verski pojmi začeti mešati. Zato se je odredilo, da se otroci odpošljejo v druge dvorane, kadar se tedaj uče svetni predmeti.

Ustaja na Kreti. Grška vlada je že zgubila ves pogum. Ko so zastopniki velevalisti malo odločneje nastopili v Atenah, je že grška vlada jim javila, da ne misli prisvojiti Krete, in sploh ne misli začeti boja. To se je tudi razglasilo po raznih listih. Grki nimajo poguma začeti boja, posebno ker jim manjka denarja. S tem, da je Grška kar nakrat se umaknila, je pokazala, da nima sposobnosti za tisto ulogo, katero bi rada igrala v orientu. Črna gora in Srbija 1876. leta nista na nikogar se ozirali, ko sta začeli vojno s Turčijo. Grki mislijo, da so poklicani nastopiti nasledstvo Turčije, a jim manjka vseh potrebnih sposobnosti. Odlikovali so se vedno le v ovajanju Bolgarov Turčiji. Ko je bila Vzhodna Rumelija se zjedini z Bolgarijo, so bili v Atenah močno nezadovoljni, misleč, da mora Vzhodna Rumelija kdaj pripasti Grški. Sedaj se pa Grki ne upajo niti poskusiti, da bi si pridobili Kreto, kjer bi jih vsaj krščansko prebivalstvo veselo pozdravilo. Strahopetnost Grške bode močno škodovala grškemu uplivu v Makedoniji. Dosedaj so mnogi Makedonci pričakovali, da jih kedaj osvobodijo Grška, a sedaj pa vedo, da od te straui nimajo osvobođenja pričakovati.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 3. junija. [Dalje] Pomoči Vam je pa nujno treba tudi še v drugem oziru. Če kdo izmed Vas zboli, Bog mu pomagaj! Predno pride zdravnik na pomoč, je bolnik lahko mrtev, kakor se je to gotovo že dostikrat pripetilo in kakor se je zgodilo to Vašemu nadučitelju in posojilničnemu tajniku.

Če je mogoče zdravnik o pravem času dobiti na pomoč, koliko izmed Vas je v tako dobrih razmerah, da bi si mogli plačati zdravnika? Dalmija trudapolna pot iz Ribnice in iz Loža, iz obeh krajev čez Novovas, zamuda celega dne prouzroči, da zdravnik ne more za majhne denarje k Vam priti,

in vender Vam je zdravje tako potrebno, ko drugod, še potrebnejše, ker imate veliko trpljenja, katero spodkopuje Vaše zdravje. Deželni zdravnik je za celo prebivalstvo le tedaj prave koristi, ako je tudi zares celumu prebivalstvu mogoče v slučaju potrebe klicati ga. Ker ga ne morete imeti vsak dan na razpolago, vsaj na teden jedenkrat naj bi Vas obiskal na naprej določen dan. Tačas vsaj naj bi bila bolnikom prilika dana dobiti zdravniško pomoč. Zdravila, ki bi jih zdravnik zapisal, bi potem donesel lahko poseben poslanec, kateri bi za vse skupaj šel v najbližjo lekarno v Ribnico. Kolika dobrota bi bila to za Vas, ako bi vsaj sem ter tje dobil kdo brez posebnih stroškov pravočasno zdravniško pomoč.

V Bohinj, kjer so slične razmere, kakor pri Vas, zahaja, ker so za to prosili, vsak teden na deželne stroške zdravnik iz Bleda. Prav tako bi k Vam lahko iz Ribnice.

Še v drugem obziru Vam je treba pomoči. Zdravje je zelo odvisno od dobre pitne vode. Škodljive vode pa so poljedelstvu zelo na kvar. Država izdaja vsako leto prav znatne zneske za zboljšanje zemljišč, za odpeljavo škodljive vode in za dobro pitno vodo.

Kako bi bilo Vam potrebno, da bi se s streljenjem požiravnikov ali na drug primeren način skrbelo za odtok voda, da bi ne nastale, kakor sedaj, povodnji, ki Vam dostikrat uničujejo Vaše pridelke. In dobra pitna voda, kako je je Vam treba! In iz lastne moči si ne jednega ne drugega ne morete preskrbeti. Treba Vam je državne in želne pomoči, katero bodele gotovo dosegli, če na dostojnem mestu potrkate zanjo. Kdor trka, temu se odpre; kdor pa molči, kaže, da se mu dobro godi.

Prav tako bi bila za ta kraj tudi največje važnosti državna gozdna drevesnica. Gozda je zmiraj manj, naraščaja pa le toliko, kar Vam ga narava vtiluje. Redko kdo premore stroške za nakup in sadenje potrebnih sadik, kadar gozd poseče. Tudi se sadike, če pridejo iz drugih krajev, v katerih je drugačno podnebje, ne sprijaznijo rade z Vašimi tli, in vrh tega troški dovozne podražje ceno.

Zato bi bilo treba, da potrkate pri vladi, da bi se Vam napravila državna gozdna drevesnica, iz katere bi dobivali za primerno nizko ceno sadike, katere bi bile že navajene tukajšnjega podnebja.

Za tako bi bila občina Draga, kakor trdijo izvedenci, z ozirom na razne okolščine najbolj ugodna. Ako boste za napravo drevesnice prosili, odposlala bode gotovo vlada g. gozdarskega komisarja k Vam, da se na lici mesta prepriča o vsem, kar je treba vedeti, predno se reši ugodno to važno vprašanje. — Pri tej priliki bi se lahko ta gospod proučil tudi o Vaših vodnih razmerah in zaradi vodovoda za pitno vodo poslal bi Vam deželni odbor na Vašo prošnjo gotovo kacega inženirja, da o potrebi in o možnosti ureditve poroča. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. junija.

— (Banket) Gospod župan Hribar je občinske svetnike, načelnike magistratnih uradov in urednike ljubljanskih dnevnikov povabil za danes ob 2. uri popoldne na „prijateljski obed“ v dvorani „pri Slonu“.

— (Ljubljanski „Sokol“.) V zadnji odborovi seji se je določil za društveni izlet v Kranj dan 9. avgusta. Dalje je odbor pooblastil predelovadce, da prirede jeden ali dva popoldanska izleta telovadcev in trobentačev, združena z vajami v kretanju, redovnimi in prostimi vajami in prosto zabavo. Da se pogovorijo o prireditvi prvega tacega izleta, vabi torej odbor vse člane, naj se v obilnem številu udeleže jutri zvečer točno ob 1/9. uri prostih vaj v telovadnici. Tudi glede na Kranjski izlet je želeli prav obilne udeležbe. — Pogreba bivšega društvenega člana drž. in dež. posl. kan. K. Kluna se društvo udeleži z zastavo. Dan in ura pogreba se bode ta naznanila po okrožnici.

— (Velika vrtna veselica pevskega društva „Slavec“) preložila se je na nedeljo dne 14. t. m., to pa vsled tega, ker je nekoliko pred začetkom jako deževalo. Vršila se bode z vsem prvotnim vspeškom t. j. s prijaznim sodelovanjem obč. narodnih dam, s petjem, vojaško godbo kegljanjem na dobitke, raznimi ljudskimi igrami, v mraku pa se bode zažgal veliki umetalni ogenj. Po končanem vspeškom bo prosta zabava.

— (Pevsko društvo „Slavec“) vabi gg. pevce, da se polnoštevilno udeleže današnje pevske vaje za zbor — žalostinke pri pogrebu, svojega umrlega podpornega člana, drž. in dež. poslanca gosp. K. Kluna.

— (Sv. Medard) nam ni prinesel nič dobrega. Če bode vreme res 40 dni tako, kakor je bilo včeraj in tudi danes, utegnemo imeti 40 daniški april, kakor smo ga sicer imeli že nekaj dni pred vremenskimi svetnikom.

— (Cirkus Guillaume.) Tudi včerajšnja predstava v tem cirkusu, ki si je po svojih elegantnih produkcijah pridobil mnogo simpatij, je bila jako dobro obiskana. Jutrišnja predstava se bode vršila na korist izvrstnemu jockeyu gosp. E. Ernestu, kateri je jedna najboljših sil med vsemi artisti tega cirkusa.

— (Na včerajšnji semenj) se je prignalo 683 konj in volov, 308 krav in 106 telet skupaj 1097 glav. Kupčija je bila srednja, najbolje so se prodajale krave s teleti, katere so se skoraj vse prodale; tudi konji so se dobro prodajali, ker je bilo za konje nekaj zunanjih kupcev prišlo.

— (Preganjanje slovenskih listov.) Z Dolenskega se nam piše: Če bi se naši klerikalci za cerkvene reči toliko trudili, kolikor se trudijo za agitacijo proti narodni stranki, bi noben Kranjec ne prišel v pekel. Zdaj, ko ni volitev, jim je najhujša skrb, kako zatreti „Slov. Narod“ in „Rodoljuba“. Vsak duhovnik ve, kdo je v njegovi fari naročen na ta lista in kdo vse ju bere. Klerikalci so zunanaj na deželi s poštarji in raznašalci jako prijazni in zvedo imena naročnikov. Zlec se čuje vsaj vsako drugo nedeljo grmeti zoper ta dva „ajdovska“ lista in na Kranjskem je največji smrtni greh, brati ta dva lista. Seveda so naročniki teh listov zapisani v črno knjigo, katere imajo po mnenju naših kmetov v vsakem farovžu, da ve eventualni naslednik, kateri faranov hodi pot v pekel. Toda — prepovedan sad obuja največje poželenje po njem, in tako se je zgodilo, da ljudje po kmetih prav „Rodoljuba“ najraje bero. Jeden list pride v 20 tok, a ker se ubogo ljudstvo boji jeze Gospodov, vržejo „Rodoljuba“, ko so ga vsi v vasi prebrali, v peč in mati denejo hitro pokrov na vrata peči. Le tisti, ki so bili že v Ameriki ali so sploh kaj več sveta videli, tisti se Gospodov in njih jezice ne boje. „Rodoljub“ se ima prav za prav Ameriki zahvaliti, da še hodi na Dolenjsko. Ker je naročnica na „Rodoljuba“ majhna, bi bilo dobro, ko bi „Amerikanci“ in mestjanje naročili po več iztisov in list med ljudstvo delili. Ljudje sicer „Rodoljuba“ iz previdnosti zažgo, a prej ga dobro prebero. Zlasti bi bilo želeli, da bi strokovnjaki v kmetijskih rečeh pridno sodelovali pri listu.

— (Svarilo.) Gospod Fran Sakser, urednik slovenskega lista „Glas Naroda“ v Novem Yorku nam piše: V Ljubljani, posebno okoli kolodvora in po nekaterih gostilnah se vrši velik lov na izseljence. V Ljubljani in sploh na Kranjskem so postale osebe dvomljivega značaja agentje ali ljudilovci ter razne, malopoučene slovenske izseljence sleparijo, ali k izseljevanju nagovarjajo, obetajo jim dobro delo in visoko plačo, samo da zaslужijo visoke komisije, delavske razmere v Ameriki pa tako malo poznajo, kakor slepec barve. Zgodilo se je že, da so ljudje hoteli čez Basel Havre, s francosko družbo, katere je najboljša za Slovence in Hrvate, imeli so v Ameriki kupljene liste, a v Ljubljani so jih presleparili, da so listki za nič, in jih v Bremen silili v žrelo pogoltnega agenta. Zgol iz koristilovstva za petak ne jemljejo v poštev, da ubozega izseljenca hudo oškodujejo in od dobre vožnje odpravijo. Dokler ni bilo v Ljubljani ljudilovcev se niso take stvari godile, a ljudje, ki sedaj prihajajo sem, se zelo pritožujejo glede skubljenja od Ljubljane do New Yorka. Slavno deželno vlado Kranjske in policijo ljubljansko prosim v interesu slovenskih itak usmiljenja vrednih izseljencev, da naj tem sleparjem energično na prste stopi; raje naj lovi tatu, nego onega, ki kliče: „Primité ga!“ V Ameriki bivajoči Slovenci smo vsi odločno zoper naseljevanje rojakov v Zjedinjene države; pri nas je delo in zaslužek preveč odvisen od politike. V jeseni imamo volitev predsednika Zjedinenih držav, stranke kriče: „Varstvena carina! Zlata veljava!“ Druga zopet: „Proč s protekcijo, slobodno kovanje srebrnega denarja!“ Vse te zmešnjave čuti manjše ljudstvo kakor: mali trgovci, obrtniki in delavci. Dokler ni gotovosti v politiki, preneha ves promet in trgovina, tovarne zapro, po rudnikih počivajo, kredita ni, slabeja podjetja bankrotirajo, na milijone delavcev in njih družin pa pomanjkanje trpi. Slovenci, ne v Ameriko, dokler se ne zjasni politično obzorje; ne poslušajte agentov, katerim ni drugega mar, da iz izseljencev denar zvabijo, za delavske razmere pa prav nič ne vedo.

— (Nesreča.) Dne 1. t. m. je ponesrečil 12-letni sin posestnika in usnjarskega mojstra Ivana Šarla iz Sela (občina Zire). Sodi se, da je po neprevidnosti prišel preblizo sosednemu mlinu, kajti ko je mlinar prišel od kosila, je našel fanta mrtvega.

* (Madjari in avstrijski orel.) Pri milenijski slavnosti dne 8. t. m. bi se bila gotovo primerila kaka demonstracija, da se ni pravočasno odstranilo, ob čemer bi se vrli Madjari mogli spodtikati. Čuvar kraljevske krone Szlavy je zapazil, da so na gala-voze, v katerih bi se pri slavnosti morali voziti on in drugi čuvarji krone ter cesarjevi komisarji naslikani — cesarski orli in da je tudi konjeka oprava okrašena s takimi od srebra narejenimi orli. Pravi Madjar pa se ne pelje v takem vozu in gospod pl. Szlavy je to tudi slovesno izjavil. Naročilo se je na Dunaju brzojavno, da se

mora takoj poslati druga ekvipaža brez cesarskega orla, sicer, da se čuvarji krone ne udeležijo slavnosti. Kočijaži sv imeli celo noč opraviti, da so s konjske oprave sneli cesarskega orla.

Brzjavke.

Toplice-Zagorje 9. junija. Neupogljivemu boritelju in neustrašenemu zagovorniku slovenskega naroda, kremenitemu značaju županu ljubljanskemu kličejo o priliki današnje njegove zaprisege krepki: Živio in slava! Zagorski narodnjaki; starosta Medved.

Dunaj 9. junija. Okrajni zdravniki I. vrste: dr. Ignacij Pavlič v Litiji, dr. A. Binter v Kamniku in dr. Franc Zupanc v Ljubljani so imenovani višjimi okrajnimi zdravniki v VIII. činovnem razredu; dr. Zupanc je dobil naslov in čin sanitetnega nadzornika.

Dunaj 9. junija. V avstrijske delegacije proračunskem odseku je danes minister unanuj stvari pojasnjeval unanjo politiko. Obširno je govoril o makedonskem in armenskem vprašanju in apostrofiral visoko Porto, naj npravi znsne odnošaje v svojih pokrajinah, če ne gotovo propade Turčija. Razmere z Nemčijo so boljše, kakor kadar koli, z Italijo pa tudi in timne in zaupne. Odnosaji z Rusijo postajajo jako prijateljski in ga ni povoda za nezaupanje. Odnosaji z Rusijo so najboljši. Jako ostro je govoril minister proti srbski vladi, izrazujoč simpatije za narod srbski. Bolgarijo je svaril Goluchowski pred tem, da bi skušala spuntati Makedonijo. Velevalsti ne bodo trpele nobenih zmešnjav na Balkanu. Avstrija ondu ne želi raztegniti svojega ozemlja. Za njim je govoril dr. Kramar proti trozvezi in priporočal zblizanje z Rusijo ter svaril Avstrijo pred tem, da bi na Balkanu delovala proti ruski politiki, ker bi to bilo nevarno.

Carigrad 9. junija. Predvčeraj napali so roparji sestro in nečakinjo dragomana srbskega in neko Francozino na potu v kopališče Javelo, dve uri od Marmarskega morja. Moža, ki je je spremljal, so ubili; prvo damo so poslali v mesto z nalogo, da naj se pošlje v petih dneh 1000 funtov odkupnine. Turška vlada je storila potrebne navedbe.

Poslano.*)

Gospod Anton Tratar, posestnik in krčmar v Mokronogu, prodal mi je pred kakim pol letom svojo hišo št. 68 v Mokronogu s pripadajočim zemljiščem z izrecnim dogovorom, da mi preskrbi gostilničarsko obrt v tem obsegu, kakor jo je on do sedaj v tisti hiši izvrševal. Obljubil mi je tudi, da boče v slučaju, ako ne bi politična oblast meni na novo podelila gostilničarske obrti, on sam odložil svojo gostilničarsko obrt v moj prid. V pismeno kupno pogodbo se to ni tako natanko zapisalo.

Jaz sem verjel besedam g. Antona Tratarja, katere je rabil pred mnogo pričami, pa zaupal sem mu preveč. Politčna oblast ni hotela dati nove obrti, ker je v Mokronogu že dovolj gostiln; g. Anton Tratar pa ni ostal mož-beseda in ni odložil svoje obrti, kakor je prej obljubil, ampak jo prenesel na drugo hišo, — češ, da te zaveze ni prevzel v pismeni pogodbi.

Ker se nečemu tožariti, sklenil sem objaviti to postopanje g. Antona Tratarja v svarilo drugim ljudem, ki bi utegnili kedaj z njim kako pogodbo le ustno, če tudi pred pričami dogovoriti.

Trbovlje, dne 6. junija 1896.

Blaž Meuzel.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	733.2	15.7	sr. jzah.	jasno	
9.	7. jutraj	732.0	13.8	sr. svzh.	skoro obl.	2.0
"	2. popol.	730.6	16.2	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 16.1°, za 0.8° pod normalom

Dunajska borza

dne 9. junija 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	21	"
Avstrijska zlata renta	122	"	70	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	80	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	80	"
Avstro-ogerske bančne delnice	964	"	—	"
Kreditne delnice	353	"	50	"
London vista	120	"	10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	60	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 8. junija 1896.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	"	75	"
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	472	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	27 1/2	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja o boleznih in smrti našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, brata in strijca, gospoda

Avgusta Hermann-a

trgovca, posestnika itd. v Kamniku,

za mnoge darovane vence in za spremstvo dragega pokojnika do poslednjega počivališča, izrekamo s tem vsem dotičnikom našo najpriskrnejšo zahvalo, zlasti se pa še zahvaljujemo slavnemu društvu „Narodna hitadnica“ in slavnemu gasilnemu društvu v Kamniku.

V Kamniku, dne 7. junija 1896.

(2518)

Žalujejo ostali.

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovije kravate

nogovice, jopice, perilo za turiste

II. priporočila najceneje (2054-14)

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-130)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejevice, Pizelj, Marjine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Trbiž, Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejevice, Pizelj, Marjine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 45 min. zvečer osonni vlak v Lesc-Bled. — Vrh tega ob 5. uri 30 min. popoldne vasko nedeljo in praznik v Lesc-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiž. — Ob 8. uri jutraj osonni vlak iz Lesc-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizlja, Budejevic, Solnograda, Linc, Steyr, Pariza, Genevo, Curih, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiž. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipsije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizlja, Budejevic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrh tega ob 10. uri 25 min. zvečer vasko nedeljo in praznik iz Lesc-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. jutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

2468 **„Sičara“** 7
Za jedno lečenje (Trinkur) zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavonski-Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

Služba poštne upraviteljice

išče gospodičina s dobrimi spričevaji. — Kje, pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (2412-4)

Za večjo trgovino z mešanim blagom na deželi išče se soliden in dobro izvežban (2511-2)

komí.

Vstop 15. do 20. junija t. l. — Ponudbe naj se pošiljajo pod „št. 1870“ upravnistvu „Slov. Nar.“.

Spreten trgovski pomočnik

Slovenec, krepke postave in dobro izurjen v manu-fakturni ter specerijski stroki, vzprejme se takoj v večjo trgovino mešanega blaga na deželi.

Ponudbe pod šifro S. K. poste restante Ilirska Bistrica. (2486-3)

Ravnokar je izšel v naši zalogi:

(2440-9)

Šaljivi Slovenec.

Zbirka nab. oših kratkečasnic iz vseh stanov.

Nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Str. 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigarna v Ljubljani.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljšč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in preteguenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešilih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224-72)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.